U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatelky: **Ing. N. L.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Ad 83/2011,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelka se svým podáním doručeným Městskému soudu v Praze dne 24. 8. 2012 a tímto soudem předloženým Nejvyššímu správnímu soudu dne 31. 8. 2012, domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu, a to vydání rozhodnutí ve věci vedené u Městského soudu v Praze výše označené. Svůj návrh odůvodnila tím, že soudu doručila žalobu 4. 11. 2011 a podáním ze dne 23. 1. 2012 ji rozšířila; soud přípisem ze dne 28. 2. 2012 navrhovatelce zaslal vyjádření žalované a vyzval ji, zda souhlasí s projednáním věci bez jednání, souhlas s takovým projednáním navrhovatelka udělila soudu dne 5. 3. 2012. Vzhledem k tomu, že navrhovatelka dosud neobdržela písemné vyhotovení rozsudku, žádá, aby soud určil dle ust. § 174a zákona č. 6/2002 Sb. lhůtu k provedení procesního úkonu.

Z obsahu předloženého spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 2 Ad 83/2011 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka podala žalobu u Městského soudu v Praze dne 4. 11. 2011, dne 14. 11. 2011 soud zaslal žalované kopii žaloby k vyjádření a vyžádal si správní spis; dne 24. 1. 2012 bylo soudu doručeno doplnění žaloby, toto doplnění zaslal soud žalované dne 25. 1. 2012. Dne 31. 1. 2012 požádala žalovaná o prodloužení lhůty k podání vyjádření, lhůta byla prodloužena do 5. 3. 2012. Žalovaná zaslala své vyjádření 23. 2. 2012. Dne 28. 2. 2012 zaslal soud navrhovatelce poučení o složení senátu s žádostí o vyjádření se k projednání věci bez jednání dle § 51 s. ř. s., dne 5. 3. 2012 navrhovatelka soudu doručila svůj souhlas.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2 věty druhé zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8 věty první zákona o soudech a soudcích (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Krajský (zde městský) soud dle § 56 s. ř. s., je povinen zásadně vyřizovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Podle § 56 odst. 3 s. ř. s. tak soud projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti

nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatelky se nejedná o věc, u níž se uplatní přednostní režim v rozhodování soudu.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není důvodný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatelky nečinný. Soud, jak vyplývá ze spisového materiálu shora rekapitulovaného, se věcí po jejím obdržení zabýval a činil postupně průběžně a bez zbytečných prodlev procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí. Nelze tedy konstatovat, že byl ve věci nečinný. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. září 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu